
Inhoud

Redactioneel	1	Oproepjes	3
Agenda	1	Persberichten	4
Vereniging	2	Ingezonden door onze leden	4
AutismePlatform	2	PoezPas	8
Gespreksgroepen	2	Colofon	8

Redactioneel

Met genoegen brengen we jullie de eerste nieuwsbrief van 2009. Deze keer weer met veel ervaringsverhalen. Fijn al die bijdrage van onze leden, we horen graag van jullie!
Die leden, dat zijn er inmiddels 326! We groeien langzaam, maar gestaag verder. Hopelijk tot ieders tevredenheid.

Veel leesplezier,
De redactie

Agenda

- Za 7 februari **Contactdag Arnhem.**
Muis Sacrum, Velperbuitensingel 25, 6828 CV Arnhem, 13:00 – 17:00 uur. Meer gegevens op www.pasnederland.nl.
- Za 7 februari **Informatiemarkt NVA regio Groningen / Drenthe.**
De Ludinge, Ludinge 4, 9471 JD Zuidlaren, 13:30 – 16:00 uur. Het thema is 'rondom autisme'. Er zijn vele stands over o.a. coaching, logeren, hulpmiddelen, vrijetijdsbesteding, therapie, voorlichting, etc. PAS zal er ook met een informatiestand staan.
- Zo 8 februari **AFWAS-wandeling Bilthoven-Utrecht.**
Beginpunt: station Bilthoven, 11:45 uur. Eindpunt: station Utrecht. Afstand: 14 km. Meer info op www.pasnederland.nl.
- Za 21 februari **Contactdag Weert.**
Lunchcafé 't Morregat, Beekstraat 65, 6001 GH Weert, 13:00 – 17:00 uur. Meer gegevens op www.pasnederland.nl.
- Za 7 maart **Contactdag Groningen.**
Café De Klikspaan, Rabenhauptstraat 78, 9725 CG Groningen, 13:00 – 16:00 uur. Meer gegevens op www.pasnederland.nl.
- Za 7 maart **Informatiedag 'Autisme langs de levenslijn'.**
Door MEE en NVA regio Gelderland, vergaderscentrum Galvanistraat 13, Ede. Er zijn 2 lezingen van gastsprekers: Martine Delfos en Hilde de Clerq. Verder zijn er 9 verschillende workshops en is er een informatiemarkt. De entree is € 10,00 per persoon. Daar zit de lunch niet bij in. De officiële inschrijftermijn is geëindigd op 1 februari, maar het kan geen kwaad alsnog te proberen via de NVA (www.autisme.nl) of MEE Gelderse Poort (www.meegeldersepoort.nl).
- Za 18 april **Regiodag NVA Utrecht.**
Rientjesmavo, Maarssen, 10:00 tot 16:00. Details en programma t.z.t. via de website van de NVA (www.autisme.nl) of via <http://www.nva-utrecht.nl/regio.htm>.

Gesprek functioneren voorzitter

Op de ALV van 2008 is afgesproken dat het bestuur met een specifieke groep leden een gesprek zou hebben over het functioneren van de voorzitter van de vereniging. Dit gesprek is gehouden op 14 september 2008. Uit het gesprek is naar voren gekomen dat de uitgenodigde leden er vertrouwen in hebben dat de door hen aangekaarte problemen in het verleden liggen, en dat de voorzitter, gesterkt door de geüite kritiek, zijn rol in het vervolg beter zal kunnen vervullen.

Er is besloten om dit verslag niet openbaar te publiceren. Een inhoudelijke samenvatting van dit gesprek is, alleen voor PAS-leden, op te vragen bij de secretaris, per email secretaris@pasnederland.nl, telefonisch 036-7112150 of per brief: PAS Secretariaat, J.M. van der Meijstraat 9, 1333 PH Almere.

AutismePlatform

Storing AutismePlatform

Door een technische storing is de website van AutismePlatform onbereikbaar. Er wordt aan gewerkt om de problemen te verhelpen. Gedurende deze tijd is het niet mogelijk de website te bezoeken, artikelen in te voeren of te bewerken. Op dit moment is het onbekend wanneer de website weer volledig bereikbaar zal zijn.

Zover bekend is er geen reden zorgen te maken over verlies van gepubliceerde stukken, van alle data zijn backups gemaakt en deze zullen indien nodig worden teruggezet.

Gespreksgroepen

Nieuwe gespreksgroep in Deurne

In april begint er een nieuwe gespreksgroep in Deurne.

Als vaste gespreksavond is gekozen voor de vrijdagavond en de deelnemers komen om de 4 weken bij elkaar van 19.30 uur tot 21.30 uur.

Voorafgaand aan deze gespreksgroep zal er eerst een informatieavond zijn en die is op vrijdagavond 3 april.

Bij deze gespreksgroep is er een PAS-gespreksleider aanwezig, maar verder zal er geen ondersteuning zijn van buitenaf. Alle deelnemers zijn volwassen mensen met een vorm van autisme en een normale tot hogere begaafdheid. De deelnemers moeten goed in staat zijn om zelfstandig aan een gespreksgroep te kunnen deelnemen. Dat betekent dat je zelf de verantwoording neemt voor hetgeen je wel of niet zegt, een goede taalbeheersing hebt, en in staat bent om naar de ervaringen van andere deelnemers te luisteren.

Er is geen vooraf afgesproken programma, de deelnemers moeten zelf met elkaar de avonden invullen en de onderwerpen bedenken waar ze graag over willen praten.

De gespreksgroep wordt gehouden bij de PAS-gespreksleider thuis en daarom zal het een kleine groep worden met een maximum aantal deelnemers van 6 mensen. Als er meer aanmeldingen binnenkomen dan er plaatsen beschikbaar zijn, dan krijgen PAS-leden voorrang. In de woning is een poes aanwezig, dus mensen met een allergie daarvoor moeten daar rekening mee houden.

De locatie is goed te bereiken. Vanaf het NS-station in Deurne is het 10 à 15 minuten lopen.

Mensen die interesse hebben om deel te nemen aan deze gespreksgroep kunnen zich opgeven bij Hedwig per e-mail: gespreksgroepen@pasnederland.nl of per telefoon: 0578-712003

Zij krijgen dan ook de precieze locatiegegevens.

Ook mensen die meer informatie willen of nog vragen hebben kunnen mailen of telefoneren.

In de onderstaande gespreksgroepen is ruimte voor nieuwe deelnemers.

Alkmaar

De gespreksgroep in Alkmaar is op zoek naar nieuwe deelnemers. Wegens het vertrek van enkele vaste deelnemers is er weer plaats vrijgekomen voor nieuwe deelnemers. Het is een besloten gespreksgroep voor volwassen mensen met autisme en een normale begaafdheid. De deelnemers komen één keer in de maand op een maandagavond bijeen, van 19.30 uur tot 21.00 uur. Er wordt gesproken over thema's die de deelnemers zelf aandragen en belangrijk vinden. De gespreksgroep is nog in samenwerking met MEE maar zal in de toekomst zelfstandig voortgezet worden.

Apeldoorn

Ook in de gespreksgroep van Apeldoorn zijn plaatsen vrijgekomen. Deze groep draait al 3 jaar, waarvan 2 jaar zelfstandig (dus zonder begeleiding) en van nieuwe deelnemers wordt verwacht dat ze zelfstandig aan een gespreksgroep kunnen deelnemen. Alle deelnemers zijn volwassen en hebben een normale tot hogere begaafdheid. De gespreksgroep komt één keer per 4 weken bij elkaar op een maandagavond, van 19.15 uur tot 21.30 uur.

Vrouwen-gespreksgroep Nijmegen

De vrouwen-gespreksgroep in Nijmegen heeft nog ruimte voor 2 nieuwe deelnemers. De groep omvat nu 5 personen en bestaat sinds mei 2006. Bijeenkomst is eens per vier weken, op zaterdagmorgen van 10:30 tot 12:30, in de winter op een binnenterras en 's zomers op een buitenterras.

Amsterdam

We kijken nog steeds of er voldoende belangstelling is om een gespreksgroep te starten in Amsterdam. Op dit moment zijn er echter nog te weinig aanmeldingen om het daadwerkelijk in gang te zetten. We zouden dus graag nog van wat meer mensen horen die belangstelling hebben om deel te gaan nemen.

Voor meer informatie, of als je je wilt aanmelden voor één van deze groepen, kun je terecht bij Hedwig via e-mail gespreksgroepen@pasnederland.nl of via telefoonnummer: 0578-712003.

Oproepjes

Verhalen over lotgenotencontact gevraagd

Vind je het leuk om eens te vertellen hoe jij het contact met anderen volwassen mensen met autisme ervaart? Misschien bezoek je de contactdagen, of wandel je wel eens mee met de AFWAS-wandelingen, of doe je mee aan een gespreksgroep van PAS? Wat vind je ervan? Wij van PAS willen het graag weten en misschien is het voor andere leden die de stap nog nooit hebben durven zetten eens leuk om van anderen te horen hoe die zo'n middag, dag of avond ervaren. Was het de eerste keer dat je andere volwassen mensen met autisme ontmoette? Vond je het moeilijk om de stap te zetten naar die activiteit? Voldeed het aan je verwachtingen? Kon je jezelf zijn en voelde je je op je gemak? Wat vond je er goed / leuk / speciaal aan? Heb je nog suggesties voor verbeteringen of heb je nieuwe ideeën of voorstellen voor lotgenotencontact?

Mail of schrijf het naar de redactie, dan plaatsen wij het in de volgende nieuwsbrief.

Thema Landelijke Dag Psychische Gezondheid 2009

Het campagneteam van de Landelijke Dag Psychische Gezondheid heeft besloten dat **Autisme** het thema wordt van de Landelijke Dag Psychische Gezondheid op 10 oktober 2009. Alle vormen van autisme kunnen aan bod komen, dus ook PDD-NOS en Asperger.

(meer informatie, o.a. over de invulling die PAS hieraan gaat geven, volgt in één van de komende nieuwsbrieven, red.)

Ingezonden door onze leden

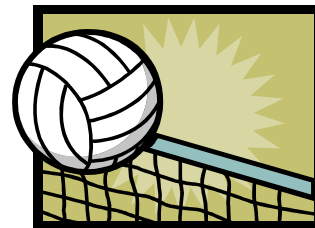

René's Rubriek – Mijn Verhaal – Deel 2

Zelfregie behandeling tot nu (2008) toe

Voor mijzelf en in overleg met de GZ-psycholoog heb ik een groot aantal teksten gemaakt. De teksten heb ik gemaakt door veel te lezen over autisme in boeken, artikelen en internet en door naar enkele lezingen over autisme bij het GGZ en de NVA te gaan.

Qua boeken heb ik het meest gehad aan boeken die niet erg medisch zijn (erg lastig om te lezen), en die niet erg autobiografisch zijn. Bij autisme geldt dat elke autist individueel anders is, zodat in de laatste soort boeken je méér van jezelf niet herkent, dan wel. De beste boeken voor mij waren boeken in zeer begrijpelijke taal met de theorie achter autisme en de behandeling, begeleiding in de praktijk daarbij. Dit met zeer veel voorbeelden, plaatjes en schema's. Kortom boeken met vooral veel visuele informatie.

De gemaakte teksten helpen mij om het een ander op een rij te zetten en van me af te schrijven. Een aantal teksten heb ik ook laten zien bij de dagbesteding GGZ. De mensen daar hebben mij verteld dat ook zij iets aan deze teksten hebben gehad.

Opmerking: om zaken duidelijk te maken fungeert mijn handicap autisme juist als een sterke kant. Oftewel zoals een collega het zei: René kan moeilijke dingen erg makkelijk uitleggen. Ik weet nu dat dit dus juist komt door mijn autisme: ik moet het wel makkelijk kunnen uitleggen anders heb ik geen overzicht/structuur.

Verder heb ik – samen met de organisatie MEE en met de hulp van PAS – een eigen lotgenoten-gespreksgroep in de regio Uden opgericht: de eerste in Noord Brabant. Het heeft even geduurd voor het een en ander en het geld bij MEE geregeld was maar het is gelukt. Deze groep is gestart in september 2007 en komt maandelijks bij elkaar (behalve juli en augustus). De groep draait nu (2008) nog steeds en in november 2008 zijn er twee mensen bijgekomen. Inmiddels zijn we inclusief begeleiding MEE met ongeveer tien personen en we zijn nog steeds enthousiast.

Mijn ervaring is dat je je door lotgenotencontact veel beter in je vel voelt zitten wat je ziektebeeld ten goede komt. Anders gezegd: door lotgenotencontact voel je je beter waardoor de behandeling van het GGZ ook beter zal aanslaan. Verder is mijn ervaring dat lotgenoten je toch anders benaderen dan je begeleider van het GGZ omdat hij of zij jouw ziekte niet zelf heeft meegemaakt. Tenslotte krijg je een groot aantal tips van je lotgenoten die je meteen kan toepassen, tips die je begeleider niet of niet voldoende kent wederom omdat hij of zij jouw ziekte niet zelf heeft meegemaakt.

Ook in de lotgenotengroep heb ik een aantal van de teksten ingebracht, en ook daar hebben de mensen verteld dat zij er iets aan hebben gehad. Een aantal van die teksten stonden als onderwerp op de agenda en maakten soms de nodige discussie en humor los: ideaal voor een lotgenotengroep lijkt me.

Ik zal voor de volgende PAS nieuwsbrief een aantal van deze teksten aanbieden aan PAS. Ik geef de titel van enkele door mij gemaakte teksten: 25 opvallende kanten autisme, 25 sterke kanten autisme, wat is een depressie, wat is een lotgenotengroep, lijst met beroemde mensen met autisme in de wereld en Nederland.

De teksten zouden dan telkens als column "René's Rubriek" kunnen worden opgenomen.

Misschien is het verder een idee om deze teksten op de website van PAS te plaatsen: ik zal de teksten daarom ook aanbieden aan de webredactie.

Tenslotte heb ik nog een aantal boekjes gevonden die mij helpen als ik me soms even wat minder voel. De tekst in die boekjes heb ik veel aan en ik heb gemerkt dat andere mensen bij de dagbesteding GGZ en bij de Lotgenotengroep dit ook hebben. Ik geef weer enkele titels: wijze uitspraken over positiviteit, wijze uitspraken over geluk, tien geboden voor innerlijke rust. Deze boekjes zijn te koop in de boekhandel.

Scheiding, WIA-uitkering en werk

Al enige tijd had ik relatieproblemen. Die zijn in het jaar 2005 dat ik veel thuis zat verergert en voorjaar 2006 ernstig geworden. Medio mei 2006 is het woord scheiding gevallen. Afgesproken wordt dat eerst een half jaar rust wordt ingebouwd en dat daarna (medio november) de procedures van scheiding worden gestart. De procedures duren – zeker met vier kinderen - een half jaar. Eind april 2007 ben ik officieel gescheiden. De scheiding komt voor mij onverwacht, voor mijn (ex)partner is dit niet: zij was hier al circa twee jaar voor medio mei 2006 mee bezig.

In april 2007 ben ik twee jaar ziek. Ik word gekeurd door het UWV. Ik val onder de nieuwe WIA die in plaats komt van de oude WAO. In verband met de depressie word ik voor een jaar voor 100% afgekeurd. Als alleen op Asperger was gekeurd dan zou ik voor 100% zijn goedgekeurd. In de strengere WIA is in tegenstelling tot de minder strenge WAO, autisme (net als bijvoorbeeld ME) geen erkende ziekte meer. In april 2008 word ik wederom voor een jaar 100% afgekeurd.

De werkgever stuurt mij begin april 2007 – na exact twee jaar ziekte - een brief van circa één A4-tje waarin zij aankondigt een ontslagprocedure bij het CWI (het vroegere arbeidsbureau) te starten. Wederom schiet ik in een depressie. Na enige tijd besluit ik om in verweer te gaan tegen mijn ontslag. In neem - via de rechtsbijstands-verzekering - een advocaat in dienst. De reden is dat ik er dan ook alles aan gedaan heb en ik me zelf nooit een verwijt kan maken. De advocaat kan met zijn verhaal veel stress bij mij wegnemen en heeft een andere (positievere) visie op mijn ontslag dan de werkgever in haar brief. Ook de werkgever neemt na een tijdje een advocaat in dienst en er is veel correspondentie over en weer tussen de beide advocaten waar de honden geen brood van lusten.

In juni 2007 neemt het CWI een besluit over de ontslagvergunning. Het verweer tegen mijn ontslag heeft succes gehad: het CWI geeft géén toestemming. Dit betekent meer respijt voor herstel alvorens te reïntegreren bij de werkgever. Vervolgens doet de werkgever niets aan reïntegratie.

Ook niet na een brief van mijn advocaat. Na een jaar wordt opnieuw ontslag aangevraagd bij het CWI. Dit keer bij het kantoor in Eindhoven en niet zoals eerst in Den Bosch. Ik besluit – onder protest en noodgedwongen – géén bezwaar méér aan te tekenen tegen mijn ontslag. Onder protest omdat mijn situatie niet gewijzigd is. En noodgedwongen door mijn gezondheidssituatie en de initiatieven van de werkgever voor reïntegratie van nihil tot nu toe. Ik schrijf een uitgebreide bijlage met toelichting en achtergrondinformatie die ik toevoeg aan het geen bezwaar voor ontslag formulier.

Het CWI geeft toestemming voor ontslag, maar de werkgever maakt hier vervolgens géén gebruik van. Zij stuurt mij een brief om met “wederzijds goetvinden” uit elkaar te gaan. Na overleg met mijn advocaat ga ik hier mee akkoord. Ik ga vervolgens met ontslag begin april 2008 en begin juni 2008 ben ik dan na 2 maanden opzegtermijn officieel uit dienst.

Ik ga op gesprek bij het reïntegratiebureau Beekmans en Van de Ven in Vught. Dit reïntegratiebureau is – als enige voor Zuid Nederland - gespecialiseerd in autisme. Het gesprek is positief. Zij regelen bij het UWV dat ik bij hen in Vught een reïntegratietraject kan gaan volgen (betaald door het UWV). Inmiddels (2008) ben ik druk doende met het reïntegratietraject.

Tot zover mijn verhaal. Wellicht tot een volgende PAS nieuwsbrief.

René van Nistelrooij

Mijn Asperger-syndroom (De grote zoektocht) – Deel 2

Door Martine Geusebroek

Ik begon een heel nieuw leven: inmiddels had ik al een uitkering en ik probeerde allerlei creatieve en andere cursussen en bezigheden die ik, vanwege mijn beperkingen en door de lange werkweken, nooit eerder had kunnen doen. Het was een fijne periode in mijn leven, maar het was maar van korte duur. Terwijl mijn geest met sprongen vooruit ging, raakte ik in de overgang en ging ik dus lichamelijk achteruit! Een heel vreemde situatie.

Tegen mijn 48^e kreeg ik last van grijze staar, die waarschijnlijk al een poos aanwezig was en begon te verergeren. Ik werd tijdelijk slechtziend omdat de juiste behandeling te lang op zich liet wachten, maar dankzij een toenmalige kennis, en ook door mijn goede opticiën en mijn eigen tegenwoordigheid van geest kon het probleem worden opgelost met oogoperaties. Sindsdien loop ik zonder bril op en ben ik een geluksvogel vergeleken met mijn leeftijdgenoten. Na de staaroperatie was óók mijn glaucoom verdwenen, maar het is niet bekend hoe lang dat wegblijft.

De kennis die mij hielp, was een vrouwelijke ex-psycholoog die als eerste had gezien dat ik autistisch was, maar ik had zélf mijn autistische trekjes al een poos eerder ontdekt via herkenning in een t.v.-programma. Mijn kennis leende mij boeken over autisme en gaf mij óók losse informatie daarover, met de woorden “dan voel je je niet zo alleen”. In de laatste voorgaande jaren had ik met twijfels en vragen geleefd: de verschijnselen van mijn autisme begonnen steeds erger te worden. Waren bepaalde hersenfuncties tijdens de afkick door de behandeling van de homeopaat hersteld,

andere hersenfuncties werkten nog net zo slecht als altijd. Het was een raadsel omdat ik de oorzaak van dat verschil niet wist.

Ik was de wanhoop nabij en wist niet wat ik moest doen aan mijn onhandige woordgebruik, mijn angsten, mijn te lage tempo. Wáárom waren mijn Engelse lessen mislukt terwijl het leren van talen mij als kind gewoon kwam aanwaaien, en wáárom was ik met alles en altijd te langzaam?

Juist in de tijd dat mijn gezichtsvermogen in snel tempo begon te verslechteren kreeg ik een herkeuring vanwege mijn uitkering. Ik bleek een chronische handicap te hebben die dus nooit meer over zou gaan. Er was dus écht iets mis, en ik had dus mijn communicatiestoornis en al die andere vreemde dingen niet alleen te danken aan de vele verschillende werkkringen in allerlei milieu's en aan het vele alleen zijn tussen andersdenkenden en mannen, maar óók aan mijn handicap. Wat voor handicap? Wat wàs het?

Het duurde vele maanden voordat ik deze ontdekking had verwerkt en aanvaard. Maar daarmee was de kous nog niet af.

Ongeveer een half jaar na het verdwijnen van de overgang op mijn 51e waren de klachten erger geworden en er waren nieuwe klachten bij gekomen. Het was in de winter van datzelfde jaar dat ik die t.v.-uitzending over die autistische jongen had gezien. Ik keek ernaar als een buitenstaander, totdat ik in de jongen dingen van mezelf begon te herkennen. Ik kreeg een akelig gevoel door de schrik en de twijfel, en ik probeerde mijzelf gerust te stellen, gaf mijzelf op mijn kop, ontkennde dat hetgeen ik gezien had, óók in mij aanwezig was. "Meid ben je helemáál gek!! Het kán niet dat jij zo bent! Die eeuwige depressiviteit zal wel iets veroorzaken dat erop lijkt! Jij autistisch? Onmogelijk!", zei ik tegen mezelf. Ik schoof het van me af, probeerde het te vergeten. Dat lukte redelijk, totdat ik een boek las over een man die PDD-NOS had. Veel dingen in zijn verhaal waren voor mij herkenbaar en het kon dus bijna niet anders of ik had hetzelfde of iets wat daarmee te maken had. Maar ik wist niet hoe ik aan meer en uitgebreidere informatie moest komen.

Het moet niet zo lang daarna zijn geweest dat ik die ex-psycholoog leerde kennen die mijn autisme herkende. In de van haar geleende boeken en informatiebladen herkende ik tot mijn verbazing steeds meer van mijn eigen trekjes. Ineens wist ik, dat ik niet dom of gek was, maar dat ik een aantal hersenfunctiestoornissen had terwijl mijn IQ boven normaal was. Dat had mij mijn hele leven parten gespeeld en dat zou altijd zo blijven. Toen ik terugkeek op mijn leven, vielen de stukjes van de puzzel de één na de ander op hun plaats en ik kreeg steeds meer inzicht in de beperkingen van mijn handicap. De ex-psycholoog had mij beloofd om mij na mijn oogoperaties óók te helpen met de problematiek van autisme, maar zij leed aan een slopende chronische ziekte die verergerde en ze had problemen in de privé-sfeer. Het helpen van anderen kostte haar teveel energie. Ik besloot professionele hulp te zoeken, en zette zelf de eerste stap.

Ik was inmiddels bijna 55 jaar oud. Ik kende nu mijn autismspectrumstoornis, maar met alle onoplosbare problemen die daardoor al jarenlang werden veroorzaakt wist ik geen raad. Na een half jaar onderzoek bij een expertise-centrum kreeg ik de diagnose en wat informatie mee naar huis. Ik had Asperger-syndroom. Ik vroeg uitgebreide informatie en boeken aan bij de NVA en las van alles over autisme en Asperger.

Er ging een wereld voor me open, en ik viel van de ene verbazing in de andere. Inmiddels was de grote zoektocht begonnen: ik moest van de ene hulpverlenende instantie naar de andere, met stapels formulieren en lange wachttijden tussen de instanties in. Inmiddels zit ik al bij de vierde. Hoe vaak zal ik nog mijn verhaal moeten hoesten en uitleg moeten geven over autisme voordat ik eindelijk de juiste hulp krijg?

Gespecialiseerde hulp voor volwassen autisten bestaat nog steeds niet omdat daar geen opleiding voor is. Hoe lang moet ik nog tobben voordat er een einde komt aan mijn al vele jaren durende woonproblemen (mijn gehoor- en reukstoornis), communicatieproblemen, angststoornissen en alle andere problemen?

Het enige dat ik kan doen is blijven hopen, vechten en werken voor mijn toekomst en woekeren met alle talenten die gevrijwaard zijn van autistische stoornissen. Alles is extra moeilijk als je al vele keren te maken hebt gehad met onbegrip, misverstanden en verwarring omdat je handicap onbekend en onzichtbaar is, zelfs voor mensen die al heel lang bekenden van je zijn.

Het is zo ongelooflijk moeilijk uit te leggen wat je ervaart, wat je van binnen voelt en wat je van binnen doormaakt. Alleen mijn enige trouwe metgezel, mijn ware vriend die mij nooit in de steek laat, kan, in zijn zwijgende, stille taal op papier, zeggen wat ik met mijn lippen niet zeggen kan! Mijn allerdierbaarste vriend, die voor mij nog méér kan doen dan mijn krijt en mijn potloden, mijn collages, mijn wandkleden en mijn foto's. Hij, die mijn gevoelens kan verwoorden en mij inzicht kan geven in een verwarde wereld en een gecompliceerde samenleving, en ik mijn eigen leven, op de plek waar ik ben en besta.

Mijn onmisbare, trouwe altijd aanwezige en geduldige PEN!!

Martine Geusebroek

Decemberverhaal

Door Hanneke den Hartog

Ik ben een 40-jarige alleenstaande vrouw en ik houd helemaal niet van Kerst. Kerst voor mij is de moeilijkste tijd die er is. Dit heeft natuurlijk te maken met mijn autisme. Ik wil niet bij mensen zijn en tegelijkertijd voel ik me eenzaam. Wat mij betreft zou ik dolgraag de maand december willen overslaan. Ik wil het altijd overslaan.

Afgelopen Kerst ben ik alleen met Peter Langhout reizen op een 8-daagse busreis naar Wenen gegaan. Het was heel erg interessant. Ik ben op het moment heel erg verdiept in het leven van de echte keizerin Elisabeth (Sissi). En we bezochten op deze reis dingen die te maken hebben met haar leven. Zoals de plek van het voormalige jachtslot Mayerling. Waar in 1889 de kroonprins Rudolf samen met zijn minnares barones Mary Vetsera zelfmoord pleegde. Na het drama werd het jachtslot gesloopt en werd er een klooster gebouwd dat er nog is. Nu is er een museum met foto's en de grafkist van Mary Vetsera is er te zien. Ik heb zelf ook nog in Wenen het Sisimuseum in de Hofburg bekeken heel interessant veel te zien. En we hebben met zijn allen het paleis Schönbrunn bekeken. Met een gids die er van alles over vertelde. Er was heel veel te zien. Heel veel kamers. Het reisgezelschap besond voornamelijk uit ouderen in de leeftijd 50ers, 60ers, 70ers en 80ers. En voornamelijk echtparen.

In verband met het feit dat ik sinds mei 2002 arbeidsongeschikt ben, is het bijna onmogelijk contact te maken met mensen. Omdat mensen heel erg vooroordelen hebben. Als ik zeg dat ik arbeidsongeschikt ben tegen iemand, zeggen mensen soms wel dat ze niets met me te maken willen hebben of mensen lopen meteen weg zonder iets te zeggen.

Ik ben nog maar net lid van de vereniging en ik wil wel naar een contactdag. Maar ik ben bang. Omdat ik echt geen positieve ervaringen met mensen heb. Mensen die ik ontmoet heb en mensen die ik ken accepteren me niet zoals ik ben. Mensen verwachten van mij altijd dat ik precies ben zoals zij zijn. Het anders zijn begrijpen mensen niet.

Ik wil eindelijk eens contact hebben met mensen die mij accepteren zoals ik ben en mij respecteren.

Wat betreft Kerst: het irriteert mij altijd dat alles altijd met familie moet zijn. Iedereen is altijd met Kerst met familie. Ik ben het liefst alleen.

Misschien is het een idee als ik een Kerstreis zou organiseren voor de vereniging. Zou hier veel animo voor zijn en wat willen mensen dan voor reis? Alleen met organiseren heb ik veel hulp nodig want ik heb hier geen ervaring mee. Ik zou graag reacties willen van mensen van de vereniging hierover. Ten eerste of er veel animo bestaat voor het idee en ten tweede wat men wil voor reis. En of de mensen in Nederland wil blijven of naar het buitenland. Welk vervoermiddel, wat voor onderkomen, enz. Hetzelfde geldt voor oud en nieuw. Met oud en nieuw voel ik me altijd eenzaam en verdrietig. Graag zou ik willen weten of andere mensen hetzelfde gevoel hebben met oud en nieuw. En of het een goed idee zou zijn misschien met oud en nieuw ook iets te organiseren.

De reden dat ik me met oud en nieuw eenzaam en verdrietig voel is dat ik geen gelijkgezinde mensen kan vinden die mij accepteren zoals ik ben. Dit hoop ik nu eindelijk wel te vinden in deze vereniging.

Hanneke den Hartog

Noot van de redactie: Wilt u op dit verhaal reageren, in de nieuwsbrief of alleen naar Hanneke, stuur dan een email of een brief naar de redactie. Vermeld daar a.u.b. duidelijk bij of de reactie gepubliceerd mag worden in de nieuwsbrief, of naar Hanneke doorgestuurd moet worden. Wij zorgen dan dat het ter bestemder plaatse terecht komt.

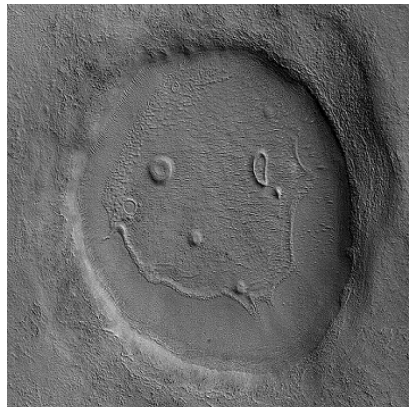
Anders

**Ik hoor je woorden wel
Maar verstaan doe ik ze niet
Ik zie je lach wel
Maar begrijp niet wat ik zie
Ik probeer je wel te begrijpen
Maar het zijn mijn gedachten
Die gewoon niet op de jouwe lijken**

Anne van Meegen

Uit de bundel "Beide Anders"

Info: www.everyoneweb.com/annevanmeegen

colofon

nieuwsbrief

De nieuwsbrief is een uitgave van PAS en verschijnt zes keer per jaar.

Aan deze nieuwsbrief hebben bijgedragen:
Martine Geusebroek, Hanneke den Hartog, Sylvia Hubers, Hedwig Ideler, Anne van Meegen, René van Nistelrooij, Frank van Tiel

kopij

Kopij voor de volgende nieuwsbrief dient uiterlijk 31 maart 2009 in het bezit te zijn van de redactie: per e-mail naar redactie@pasnederland.nl, per post naar ons algemene postadres of per fax.

digitale nieuwsbrief

Wij zenden de nieuwsbrief bij voorkeur via e-mail. Abonneren op de digitale nieuwsbrief kan door een mail te sturen naar nieuwsbrief@pasnederland.nl met

als onderwerp 'aanmelding digitale nieuwsbrief PAS'. De digitale nieuwsbrief is te downloaden als PDF of Word-document.

contactgegevens PAS

Algemeen postadres:
PAS Nederland
J.M. van der Meijstraat 9
1333 PH Almere

Telefoon: 030 - 711 35 91
Fax: 084 - 736 4930

Verenigingsinformatie: algemeen@pasnederland.nl
Overige informatie en advies: advies@pasnederland.nl
PR en folders: communicatie@pasnederland.nl